

Sygn. akt: XU-240/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 14 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **J. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 19 marca 2013r. znak: (...)

w sprawie **J. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy J. M. prawo do zasiłku chorobowego za dzień 07 marca 2013r.

Sygn. akt X U 240/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. M. wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 19 marca 2013 r. odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za dzień 07 marca 2013r. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 06 marca 2013r. odebrał w dniu 13 marca 2013r.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 59 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy ZUS. W razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Wnioskodawca stał się niezdolny do pracy i otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 22 lutego 2013 r. do 07 marca 2013 r.

Strona pozwana podniosła, że wnioskodawca nie zgłosił się w dniu 06 marca 2013 r. na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, w ten sposób uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego. W dniu 01 marca 2013r. pozostawiono w skrzynce awizo traktuje się jako termin doręczenia wezwania na badanie. Tym samym w świetle powyższej regulacji prawnej zaświadczenie lekarskie straciło ważność i zaskarżoną decyzją z dnia 19 marca 2013r. odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za dzień 07 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. M. z zawodu mechanik, prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, od dnia 25 stycznia 2013 r., przebywał na długotrwałym zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego kolejnego zwolnienia lekarskiego na okres od dnia 22 lutego 2013 r. do dnia 07 marca 2013 r.

Strona pozwana wezwała wnioskodawcę listem poleconym na adres jego zamieszkania we W., ul. (...) na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 06 marca 2013 r. Wnioskodawca nie odebrał przesyłki w dniu, w którym próbowano mu ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego tj. w dniu 01 marca 2013r. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej w dniu 01 marca 2013r. Ponownie przesyłka była awizowana w dniu 11 marca 2013r. W dniu 13 marca 2013r. wnioskodawca odebrał wezwanie na badanie. W związku z czym, nie stawił się na wskazane badanie w dniu 06 marca 2013r. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za dzień 07 lipca 2013 r. ponieważ mimo dwukrotnego awiza wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie zgłosił się na badanie i tym samym uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego. Wnioskodawca wezwanie na badanie odebrał dopiero w dniu 11 marca 2013r. a więc po terminie wyznaczonego badania. Wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim do dnia 22 lipca 2013r.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawcy - k. 7 as.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy w dniu 07 marca 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i czy zasadne było wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie.

W wydanej w dniu 05 sierpnia 2013r. opinii biegli sądowi rozpoznali u wnioskodawcy min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa i uznali, że w dniu 07 marca 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy.

Dowód: 1) opinia biegłych sądowych z 05.08.2013r. – k. 13 as.

2) dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawcy – k.11 as.

Strony nie wniosły zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy było uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b)stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3)wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r.o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2005r. Nr 31,poz.267, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawcy. Przesyłka nie została wnioskodawcy doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawca przesyłkę odebrał w dniu 13 marca 2013r. Wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim do 22 lipca 2013r. i w tym czasie nie był poddawany kontroli zasadności korzystania z (...). W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że przesyłka została odebrana przez wnioskodawcę w dniu 13 marca 2013r., a więc po terminie wyznaczonego badania. Niewątpliwie wezwanie to byłoby spóźnione i wnioskodawca nie mógł stawić się na wyznaczone na dzień 06 marca 2013r. badanie. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art.44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawcy o wyznaczonym na dzień 06 marca 2013r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawca nie został prawidłowo i skutecznie zawiadomiony o terminie badania wyznaczonego na dzień 06 marca 2013r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawcy badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 22 lutego 2013r. do 07 marca 2013r. zwolnienia lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy. Wnioskodawca przebywał na dalszych zwolnieniach lekarskich do 22 lipca 2013r. nie zostały zakwestionowane wystawione za późniejsze okresy niezdolności do pracy zwolnienia lekarskie. Wnioskodawca nie był ponownie wzywany na badanie do lekarza orzecznika ZUS.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawca w dniu 07 marca 2013r. był niezdolny do pracy. Okoliczność tę potwierdzili w wydanej w dniu 05 sierpnia 2013r. biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium

prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Dodatkowo, należy zwrócić uwagę na również istotną okoliczność, iż koszt sporządzenia opinii przez biegłych w rozpatrywanej sprawie wyniósł 299,94 złotych – co, już znacznie przewyższa kwotę należną ubezpieczonemu za jeden dzień spornego zwolnienia lekarskiego zasiłku chorobowego, a stanowi jedynie część kosztów procesu niniejszej sprawy. Organ rentowy winien zatem, także rozważyć celowość toczenia sporu mając na względzie porównanie wysokości wartości przedmiotu sporu z poniesionymi kosztami sądowymi. Nie ulega również wątpliwości, że organ rentowy ma obowiązek kontrolowania zaświadczeń lekarskich w trybie art. 59 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, aby zapobiegać nadużyciom czy piętnować korupcyjne praktyki, ale osoby wszczynające takie kontrole i lekarze orzecznicy powinni również brać pod uwagę koszty społeczne ich decyzji.

Z tych względów Sąd uznał, że w dniu 07 lipca 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i zasadne było wystawienie za ten okres zwolnienie lekarskie.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego za dzień 07 lipca 2013 r.